

De hidtil gjældende Bestemmelser for Diæter ere fastsatte ved kongelige Resolutioner af 9de August 1829 og 23de April 1858; derefter ere Diæterne for

en Admiral, Vice-Admiral eller  
 Contra-Admiral . . . . . 7 Rd. daglig,  
 en Orlogscapitain, Directeur ved  
 Orlogsværftet . . . . . 5 — 48 f.  
 en Capitain, Underdirecteur ved  
 Orlogsværftet, Overskibslæge  
 og Eigestillede . . . . . 3 — 48 —  
 en Lieutenant, Skibslæge, Under-  
 skibslæge, Maskinmester, Maskin-  
 mestersevend udcommanderet som

Maskinmester, Proviantforvalter 2 — 48 —

Desuden tilstaaes der fri Befordring og frit Qvarteer under Reisen.

Diælpenge godtgjøres efter den personlige Rang, hvormed Enhver er benaadet, dog uden at Ordner eller civile Characterer derved komme i Betragtning.

Hovedforskjellen imellem de hidtil gjældende Bestemmelser og de foreslaaede er, at medens hine tillige tilstaae frit Qvarteer, ere Udgifterne ved Qvarteret optagne i disse; dernæst har der hidtil ikke været tilstaaet Diæter, men derimod de i Motiverne til § 7 omtalte Kostpenge til Underofficerer og Menige. Uagtet der kun sjelden vil blive Leilighed til at tilstaae Underklasserne Diæter, da disse i Regelen ville være paa Sogage og der, hvis § 7 vedtages, i saa Fald vil blive tildeelt dem Kostpenge, ere dog Diæter for disse optagne i Lovforslaget, i Eighed med hvad der agtes foreslaaet for Hæren.

For de Menige af Haandværkscorpslet ere Diæterne satte lige med dem for Underofficerer af 2den Klasse, fordi de, naar de selv skulle staae sig Qvarteer, ikke antages at kunne reise for ringere Diæter. Det forudsættes, at de paa Reiser erholde Dagløn, hvadenten det er Fridag eller et.

Bestemmelsen om, at Menige og Underofficerer, naar de reise med Diæter, beholde

deres Brodration og at intet Forpleiningsafdrag indeholdes, er overensstemmende med hvad der finder Sted ved Hæren.

ad § 14.

Bestemmelsen i denne Paragraph vil kunne komme til Anvendelse, navnlig hvor Control føres med et Arbeides Udførelse udenfor Kjøbenhavn.

ad § 15.

Da Reiser i Udlandet i Regelen medføre langt større Udgifter end indenfor Landets Grændser, og da disse Udgifter atter rette sig efter, om man t. Ex. reiser i England eller Sverrig, har man anseet det rettest, at det som hidtil overlades Ministeriet for hvert enkelt Tilfælde at bestemme Reisegodtgjørelsens Størrelse og Udbetalingsmaade.

ad § 16.

Da Underofficerer ved Dom kunne nedsettes til Menige enten for bestandig eller for en begrændset Tid, er det anseet rettest, at der i Lønningsloven findes Bestemmelse om, hvilken Lønning de skulle oppebære i den Tid, de ere degraderede. Eigefom Forfremmelse i Befarenhed for Mandskabet af Søvæsenet kan stee af vedkommende Chef for Orlogstogtet, naar den Paagjældende ffjønnes at egne sig dertil (jfr. § 46 af Værnepligtsloven af 2den Marts 1861), saaledes er ogsaa Chefen for et Krigsskib ved Instructionerne for Tjenesten paa de kongelige Skibe § 101 bemyndiget til at nedsette i Befarenhedsgrad den, der savner den fornødne Dygtighed til den høiere Befarenhedsgrad. Skjøndt det maa ansees som en Selvfølge, at Nedsettelsen i den lavere Grad medfører, at den Paagjældende lønnes efter den Grad, i hvilken han gjør Tjeneste, har maa dog fundet en udtrykkelig Udtalelse herom i Loven henfigtsmæssig.

ad § 17.

Denne Paragraph er affattet overensstemmende med hvad der hidtil har fundet Sted ved Søværnet.